

עפ"ת 34927/12/13 - חאלד אל הזייל נגד מדינת ישראל

בתי המשפט

עפ"ת 34927-12-13
10 פברואר 2014

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
לפני: כבוד השופטת טלי חיימוביץ

חאלד אל הזייל
נגד
מדינת ישראל

נוכחים: המערער וב"כ עו"ד נועה חקלאי
ב"כ המשיבה עו"ד דרור שטורק

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ערעור על פסק דין (הכרעת דין וגזר דין) של בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע (כב' השופט לנדסמן), (הכרעת דין מיום 17.10.13 וגזר דין מיום 12.11.13), לפיו הורשע המערער בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון תקף, וללא פוליסת ביטוח.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 21.8.12, נהג המערער ברכב בעודו פסול לנהיגה, ועל אף שהודע לו על הפסילה בנוכחותו. במועד זה, נהג המערער גם כאשר רישיון הנהיגה פקע בתאריך 1.7.01 וללא פוליסת ביטוח.

אין חולק כי במועד הנ"ל, נהג המערער ברכב. אין גם חולק, כי המערער לא הוציא מימיו רישיון נהיגה לסוג זה של רכב, אלא רק לטרקטור, וגם תוקפו פקע בשנת 2001. בנוסף, מוסכם כי המערער נפסל בהעדרו בתאריך 4.5.09, במסגרת תיק 2801/09 (תעבורה באר שבע) לתקופה של 24 חודשים (להלן: "התיק הראשון").

במועד ביצוע העבירה, לא היה אישור הפקדה בתיק, ועל כן הוגש כתב האישום, למרות שחלפו מיום גזר הדין 24 חודשים.

לאחר הגשת כתב האישום, הגיש המערער בתיק הראשון בקשה לחישוב פסילה, וכב' השופט אופיר קבע בתאריך 5.6.13, כי הפסילה תמנה מיום מתן גזר הדין, 4.5.09. על החלטה זו לא הוגש ערעור, ועל כן היא חלוטה.

עמוד 1

לפיכך, טענה ב"כ המערער, כי נוכח חישוב הפסילה, הרי שבמועד ביצוע העבירה, 23.6.10, כבר חלפה תקופת הפסילה שהסתיימה על פי החישוב, ביום 3.5.11, וביקשה מבית משפט קמא, לזכות את המערער מעבירה של נהיגה בפסילה.

בית משפט קמא בהכרעת הדין נשוא הערעור, דחה את הבקשה, וקבע, כי המועד הקובע לשאלת האשמה, הינו מועד ביצוע העבירה, ובמועד זה, לא היתה החלטת חישוב הפסילה. העובדה שהמערער הגיש בקשה להחלטה רטרואקטיבית, אינה משנה את המצב המשפטי בעת ביצוע העבירה.

ב"כ המערער מלינה על כך וטוענת, כי החלטת בית משפט קמא בתיק הראשון הינה דקלרטיבית, ולא קונסטיטטיבית, ועל כן, משנתקבלה, היא משליכה אחורנית, ומכאן שביום הנהיגה, הפסילה כבר הסתיימה.

ב"כ המשיבה מתנגד לקבלת הערעור מטעמי בית משפט קמא.

אני מקבלת את עמדת ב"כ המערער. שעה שניתנה החלטה לחישוב פסילה, גם לאחר הגשת כתב האישום (אשר הוגש כדין על פי המצב המשפטי והראייתי שעמד בפני התביעה), היא משנה רטרואקטיבית את המצב המשפטי נכון ליום ביצוע העבירה, כך שהמערער לא נהג בפסילה. אני מפנה בעניין זה לסעיף 5 לחוק העונשין, העוסק בביטול חיקוק לאחר ביצוע העבירה, ובטרם ניתן פסק דין חלוט, וקובע כי החיקוק המקל יחול על העניין.

איני רואה כל הבדל בין מצב הדברים הזה, לבין מצב דברים שבו התשתית העובדתית השתנתה בין מועד הגשת כתב האישום לבין מועד פסק הדין. המטרה היא להעמיד את הנאשם במצב הדברים הטוב יותר עבורו, גם אם השתנה לאחר שביצע עבירה.

אשר על כן, אני מקבלת את הערעור על הכרעת הדין, ומבטלת אותה. איני רואה גם רלוונטיות להרשעה בעבירה של נהיגה כאשר רישיון הנהיגה פקע, שכן המערער לא נהג על טרקטור, אלא על רכב מסוג אחר.

אני מרשיעה את המערער בעבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, בנסיבות של נהיגה על ידי בלתי מורשה בלבד.

כן תישאר על כנה ההרשעה בעבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף.

בנסיבות אלה, ברי כי יש להתערב בעונש שנגזר על המערער.

מאחר ומדובר במערער שבעברו מספר אירועי נהיגה, לפחות חמישה לאחר שרישיון הנהיגה בטרקטור פקע (בהנחה הדחוקה שהרשעות מס' 1 ו-2 נסובות על נהיגה בטרקטור), כולל עבירה של נהיגה ללא רישיון משנת 2009, יש מקום להשית עונש חמור יותר מפסילה בלבד.

בעפ"ת 13357-11-13 אשר ניתן על ידי היום, אישרתי עונש מאסר בן 15 יום בנסיבות דומות, דהיינו נהיגה חוזרת על

ידי בלתי מורשה, שבעברו אירועים המלמדים על אירועי נהיגה נוספים. לא מצאתי מקום לאבחן בין המקרים, ולכן אני קובעת כי עונש המאסר יעמוד על 15 יום.

יתר רכיבי הענישה יעמדו על כנם.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בתאריך 23.2.14 בשעה 08:00 בגוש דרום של שב"ס.

ניתן והודע היום י' אדר תשע"ד, 10/02/2014 במעמד הנוכחים.

טלי חיימוביץ, שופטת

הוקלדעלידישנהבכנען